

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613205544
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7613205544.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu T. B. V. Y. AG, so sídlom T. XXC, XXXX J., Z., IČO: CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanej Q. B., G.. XX.X.XXXX, K. A. E., I. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej J., zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, Košice, Park Angelinum 2, o zaplatenie 336,81 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 8C 169/2013-91 z 8.12.2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej aj „súd“) rozsudkom žalobu zamietol, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 82,48 € na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Právne vec posúdil podľa ustanovení § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka a § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, prihliadol na námietku premlčania uplatnenú vedľajším účastníkom podaním z 20.11.2014, ako aj na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. a dospel k záveru, že žaloba bola podaná na súde po uplynutí premlčacej doby, preto ju z tohto dôvodu (pre premlčania práva) zamietol. O náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovanej rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na to, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovanej a vzniesol námietku premlčania, teda robil úkony ktorými účinne bránil práva žalovanej, preto mu priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia (odmeny a náhrady hotových výdavkov) celkom vo výške 82,48 € určenej podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov za dva úkony právnej služby: prípravu a prevzatie zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci. Žalovanej, ktorá mala vo veci úspech, súd náhradu trov konania nepriznal s poukazom na ust. § 151 ods. 1 O.s.p., lebo si náhradu trov neuplatnila.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, a to vo výroku, ktorým bol zaviazaný na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v sume 82,48 €, navrhol v tomto výroku rozsudok zmeniť podľa § 220 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva. Uviedol, že z povahy inštitútu vedľajšieho účastníctva plynie, že jeho účelom je „pomoc“ niektorému z účastníkov sporového konania. Vedľajší účastník v tomto spore je združením podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a účelom združenia na ochranu spotrebiteľa je vo všeobecnosti aktívna ochrana spotrebiteľov, a to aj v tzv. spotrebiteľských súdnych sporoch. Vychádzajúc z uvedeného mal za to, že také združenie musí byť spôsobilé poskytovať kvalifikovanú

právnú ochranu a pomoc spotrebiteľovi bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom. Združenie ako vedľajší účastník musí byť preto sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť spotrebiteľom právnú ochranu a pomoc v spotrebiteľských súdnych sporoch. Združenie ako vedľajší účastník je zo svojej podstaty subjektom práva, ktorý je odborníkom na podporu a ochranu práv spotrebiteľov, z tohto dôvodu ďalšie odborné zastúpenie advokátom nie je možné charakterizovať ako účelné v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Poukázal tiež na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo platné v čase vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, a podľa ktorého bol súd povinný v tejto veci prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy ex offa, keďže pre rozhodnutie je pre súd rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. Pokiaľ teda nárok súd zamietol ako premlčaný, zamietol ho z úradnej moci bez akéhokoľvek pričinenia žalovanej, resp. vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktorý navyše do konania vstúpil až po novelizácii zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o ustanovenie § 5b. Vzhľadom na povinnosť súdu ex offa prihliadať na premlčanie nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, nebola námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane žalovanej nijako dôvodná. Rešpektujúc zásadu „iura novit curia“ nemôže sa jednať a ani sa nejedná o trovy potrebné na účelné bránenie práva na strane žalovanej, nakoľko súd prvého stupňa bol povinný z úradnej povinnosti prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu. Žalovaná ako spotrebiteľ by dosiahla v tomto konaní rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka, a to z dôvodu ex offa vykonanej kontroly podmienok v spotrebiteľskej zmluve a prihliadnutia na premlčanie nároku z úradnej povinnosti súdom prvého stupňa. Nie je potrebné a ani vhodné, aby právny zástupca vedľajšieho účastníka upozorňoval súd na neprijateľné zmluvné podmienky, prípadne na premlčanie nároku, pričom ako musí byť známe aj súdu z úradnej činnosti, námietku premlčania vedľajší účastník vznáša v každom jednom konaní, do ktorého z „opatrnosti“ vstupuje. Vedľajší účastník na strane žalovanej neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré viedli súd prvého stupňa k napadnutému rozhodnutiu a ktoré súd bol povinný zistiť sám z úradnej moci. Z tohto dôvodu podľa názoru žalobcu nemožno hovoriť o účelne uplatnených trovách právneho konania vedľajším účastníkom na strane žalovanej. K uvedenému podporne odkázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR (nález sp.zn. II. ÚS 78/2003, III. ÚS 192/2009), uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co 142/2013 z 22.8.2013, 5Co 465/2013 a 5Co 15/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co 44/2014 zo dňa 31.1.2014, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 MCdo 1/2014 a ďalšie rozhodnutia všeobecných súdov. Zastával tiež názor, že vedľajší účastník ani nie je oprávnený vzniesť v konaní námietku premlčania, nakoľko z ust. § 100 Občianskeho zákonníka vyplýva, že námietku premlčania môže vzniesť len dlžník a podľa § 93 ods. 4 druhá veta O.s.p. vedľajší účastník koná len sám za seba. Akceptovanie námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom by tak znamenalo prevahu práva procesného proti právu hmotnému. Súd prvého stupňa tak vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon, na ktorý nie je oprávnený. Taktiež odkázal na zásadné uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 5/2013 k otázke neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia v prípadoch zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom a vznesení formulárového podania, ktoré vedľajší účastník podáva v každom konaní, do ktorého vstúpi bez oboznámenia sa s meritom veci. Na základe uvedených skutočností bol toho názoru, že súd prvého stupňa mal o trovách konaniach vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovanej rozhodnúť podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že vstúpil do konania na strane žalovanej ako spotrebiteľa elektronickým podaním z 20.11.2014, podal vo veci na základe súdom doručených listinných dôkazov na vec sa vzťahujúcich kvalifikované a konkretizované vyjadrenie, ktorým vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku a zároveň uplatnil vo veci vyúčtované trovy konania, a z tohto dôvodu súd žalobu zamietol. K oprávneniu vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania ako oprávnenej osoby poukázal na vybrané rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ako aj na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky č.k. 25Cdo 539/2008 z 19.2.2009 a 21Cdo 2313/2004 zo 7.7.2005. Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka poukázal na čl. 47 Ústavy SR a ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v zmysle, ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom v súlade s § 24 a § 25 ods. 1 O.s.p., realizujúc tak ústavné právo na právnú pomoc pred súdmi. Citoval právny názor z uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co 219/2012 z 31.7.2013 a znenie ustanovení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii v platnom znení (§ 16 odsek 1), § 25 odsek 3 a § 24 O.s.p. a tvrdil, že aj napriek nesporne odbornej fundovanosti zastúpeného sa jedná o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia. Čo sa týka právnej

hodnoty vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej, uviedol, že má vedomosť o viacerých sporoch, v ktorých súdy neprihliadali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offa ani premlčanie v dikcii ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že časť, resp. celý žalobou uplatnený nárok sa opieral o neprijateľné zmluvné podmienky, resp. premlčané nároky zo spotrebiteľských zmlúv a priaznivejší výsledok v súdnom spore bol z pohľadu spotrebiteľa dosiahnutý až procesnou intervenciou vedľajšieho účastníka na jeho strane (viď napr. rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 9C 118/2014 z 11.9.2014, Okresného súdu Nové Zámky č.k. 6C 30/2014 zo 17.6.2014, 9C 84/2014 z 13.8.2014, Okresného súdu Revúca č.k. 3C 75/2014 z 2.9.2014). Zároveň poukázal na prax žalobcu, ktorý dlhodobo a opakovane uplatňuje voči spotrebiteľom premlčané pohľadávky postúpené spoločnosťou O. A. s.r.o., a teda je logické, že voči takýmto nárokom žalobcu bude vedľajší účastník opakovane vystupovať na ochranu spotrebiteľov využívajúc konkrétne procesné postupy v závislosti od okolností konkrétneho prípadu vrátane vznášania námietok premlčania, z čoho vyplýva, že postup vedľajšieho účastníka je priamo determinovaný postupom žalobcu, ktorý v zastúpení advokátom si musel byť vedomý toho, že v súdnom konaní uplatňuje premlčanú pohľadávku a teda znáša procesné riziko s tým spojené. Uviedol, že svojou činnosťou napĺňa ciele politiky Európskej únie v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, ako aj vnútroštátna právna úprava o ochrane spotrebiteľov), že v zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C- 279/09 združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta, ako aj na náhradu trov konania. Záverom citoval z nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2257/08 zo 7.7.2009 a z vybraných uznesení Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co 5/2013-68 z 26.2.2013, 2Co/15/2014 z 5.6.2014, a vzhľadom na uvedené skutočnosti bol toho názoru, že uznesenie (správne rozsudok - pozn. odvolacieho súdu) v časti napádaného výroku o trovách vedľajšieho účastníka vychádza zo správneho skutkového a právneho posúdenia veci, a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovanej trovy odvolacieho konania vo výške 16,69 € na účet advokáta Mgr. Petra Masaroviča, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok v napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka nie je správny a zákonný, lebo - pri nesprávnej aplikácii ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vychádza z nesprávneho záveru (názoru) súdu prvého stupňa o účelnosti trov vedľajšieho účastníka vynaložených v súvislosti so vstupom do konania a jeho zastúpením advokátom.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalobcu uvedenou v podanom odvolaní vo vzťahu k otázke účelnosti trov vedľajšieho účastníka v tomto spore, a to predovšetkým s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, účinného od 1.5.2014, ktoré bolo platné a účinné aj v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku (8.12.2014), a podľa ktorého bol súd povinný v danej veci rozhodujúc o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, ex offa, to znam. bez ohľadu na procesný úkon žalovanej alebo vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (bez toho, aby sa žalovaná príp. vedľajší účastník tejto skutočnosti dovoľávali) prihliadať na premlčanie nároku žalobcu (ako dodávateľa) vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy uplatneného proti žalovanej ako spotrebiteľovi. Z týchto dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu nie sú účelnými trovy, ktoré vedľajší účastník v konaní vynaložil v súvislosti so vstupom do konania a procesným úkonom, ktorým namietal premlčanie práva, a podané odvolanie je v tejto časti dôvodné. Náklady vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie v konaní za týchto okolností odvolací súd nepovažuje za účelne vynaložené, preto rozsudok v napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca bol úspešný v odvolacom konaní, avšak náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 150 ods. 1 prvá veta O.s.p.), preto o jeho trovách nebolo rozhodnuté a vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto podľa § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 prvá veta O.s.p. bolo rozhodnuté, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5. 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.